

NOTE DE STUDIU

NEEMIA**Schița cărții****J.Vernon McGee**

(În canonul ebraic, Ezra și Neemia sunt o singură carte.)

AUTORUL: Probabil Ezra.

Neemia era un laic; Ezra era preot. În cartea Ezra accentul este pus pe reconstruirea Templului; în cartea Neemia accentul este pus pe reconstruirea zidurilor Ierusalimului. În Ezra avem aspectul religios al întoarcerii; în Neemia avem aspectul politic al întoarcerii. Ezra este un bun reprezentant al preoților și al cărturarilor; Neemia este un reprezentant de seamă al oamenilor de afaceri. Neemia avea o slujbă importantă la curtea puternicului împărat al Persiei, Artaxerxe, dar inima lui era alături de poporul lui Dumnezeu și de planul lui Dumnezeu cu privire la Ierusalim. Nota personală este principala caracteristică a acestei cărți.

DATA:

Din punct de vedere cronologic, aceasta este ultima carte istorică. Am ajuns la capătul liniei, în ce privește perioada de timp menționată în istoria poporului Israel. Vechiul Testament nu merge mai departe. Ezra reia istoria după ce trecuseră șaptezeci de ani de la 2 Cronici. Cei 70 de ani de captivitate se încheiaseră și o rămășiță din popor pornise înapoi spre țara lui Israel. Apoi urmează întoarcerea sub conducerea lui Ezra, aceasta având loc la 50 de ani după întoarcerea sub Zorobabel. Neemia se întoarce în Israel la 15 ani după Ezra. Aceste cifre sunt aproximative și sunt date pentru a arăta etapele istoriei lui Israel după captivitate. Astfel putem vedea cum cele 70 de săptămâni ale lui Daniel se potrivesc cu realitatea într-un mod cât se poate de firesc. Cele 70 de săptămâni ale lui Israel încep cu cartea Neemia (nu cu Ezra) “de la darea poruncii pentru zidirea din nou a Ierusalimului, până la Unsul (*Mesia*), la Cărmuitorul, vor trece șapte săptămâni; apoi timp de șaizeci și două de săptămâni, piețele și gropile vor fi zidite din nou, și anume în vremuri de strâmtorare” (Daniel 9:25).

Notă: Următoarele date, sugerate de Sir Robert Anderson, par să ofere o soluție satisfăcătoare la problema celor “70 de săptămâni” ale lui Daniel:

- Decretul lui Cir – 536 î.Hr. – Ezra 1:1-4
- Decretul lui Artaxerxe – 445 î.Hr. – (cel de-al 20-lea an al domniei lui) – Neem. 2:1-8

Încep cele 70 de săptămâni. Primele “7 săptămâni” iau sfârșit – 397 î.Hr. – Maleahi.

VERSETE CHEIE:

Când am auzit aceste lucruri, am șezut jos, am plâns, și m-am jălit multe zile. Am postit și m-am rugat înaintea Dumnezeului cerurilor... [Neemia 1:4]

Le-am trimis soli cu următorul răspuns: “Am o mare lucrare de făcut și nu pot să mă pogor; cât timp l-aș lăsa ca să vin la voi, lucrul ar înceta.” [Neemia 6:3]

SCHIȚA CĂRȚII:**I. RECONSTRUIREA ZIDURILOR – Capitolele 1-7**

1. Rugăciunea lui Neemia pentru rămășița din Ierusalim – Capitolul 1
2. Cererea lui Neemia înaintea împăratului; întoarcerea la Ierusalim; revederea ruinelor Ierusalimului – Capitolul 2:1-16
3. Neemia încurajează poporul să reconstruiască zidurile – Capitolul 2:17-20
4. Reconstruirea zidurilor și a porților – Capitolul 3
5. Răspunsul lui Neemia în fața împotrivrării – Capitolele 4-6 (Zidul este terminat – 6:15)
6. Număratoarea poporului făcută de Neemia – Capitolul 7 (Numai 42 360 de bărbați din poporul lui Israel, 7 337 robi și 245 cântăreți și cântărețe s-au întors. Comparați aceste numere cu faptul că numai Iuda avusese 470 000 de luptători [1 Cron. 21:5].)

II. TREZIRE ȘI REFORMĂ – Capitolele 8-13

1. Citirea Cuvântului lui Dumnezeu condusă de Ezra – Capitolul 8
2. Trezirea – rezultatul – Capitolele 9 și 10
3. Reforma – un alt rezultat – Capitolele 11-13

CAPTIVITATEA BABILONIANĂ:

Poporul ales al lui Dumnezeu a fost chemat să aducă mărturie împotriva idolatriei, dar ei au căzut adesea tocmai în acest păcat și au început să se închine la idoli. Dumnezeu i-a trimis în Babilon, originea idolatriei, pentru o cură intensă. Ei s-au întors de acolo purtând în suflet ura față de închinarea la idoli.

Refacerea poporului a fost incompletă. Ei nu au mai fost liberi din această epocă până în vremea Imperiului Roman. Noul Testament se deschide cu poporul Israel sub dominație romană.

COMENTARIU:

Această carte arată ce poate face Dumnezeu printr-un laic ce are o inimă pentru lucrurile lui Dumnezeu.

I. RECONSTRUIREA ZIDURILOR – Capitolele 1-7

Capitolul 1 – Preocuparea lui Neemia și rugăciunea pentru rămășița lui Israel din Ierusalim.

v. 1 Folosirea pronumelui personal la persoana I lasă impresia că Neemia a fost autorul cărții. Dacă Ezra a scris această carte, el a copiat însemnările din jurnalul lui Neemia. Această carte, la fel ca Ezra, conține scrisori, decrete, liste cu nume și alte documente. Același persoană a scris aceste două cărți. În canonul ebraic, Ezra și Neemia alcătuiesc o singură carte.

v. 2-4 Vizitatorii care fuseseră la Ierusalim vin la palat și Neemia îi întreabă ce se întâmplă cu rămășița care se întorsese în țară și despre Ierusalim. Când află în ce stare vrednică de plâns este poporul și că zidurile și porțile Ierusalimului sunt încă în ruine, Neemia începe să plângă, să jelească și să postească. Apoi se roagă înaintea Dumnezeului cerurilor (vezi nota asupra versetului Ezra 2:1 despre Dumnezeul cerurilor).

v. 5-11 Aceasta este rugăciunea lui Neemia. Dumnezeul “înfricoșat” (v. 5) este Dumnezeul preasfințit (în engleză, *reverend*). Acest cuvânt – reverend – nu ar trebui să fie folosit pentru un pastor sau preot, ci numai referitor la Dumnezeu.

Neemia își mărturisește păcatele sale și păcatele poporului său înaintea lui Dumnezeu (v. 6, 7). El îi amintește lui Dumnezeu făgăduințele Sale (v. 8, 9). Neemia se lasă în seama îndurării și a bunătății lui Dumnezeu (v. 10, 11). “Omul acesta” este împăratul Artaxerxe.

Capitolul 2 – Neemia își prezintă cererea înaintea împăratului, se întoarce la Ierusalim, vede ruinele Ierusalimului și încurajează poporul să ridice din nou zidurile.

v. 1-3 Neemia, paharnicul lui Artaxerxe, apare întristat înaintea împăratului, ceea ce era un lucru neobișnuit, după cum se observă din spusele împăratului. Neemia îi spune că tristețea lui este provocată de veștile primite despre Ierusalim.

v. 4 Împăratul îi dă ocazia să facă o cerere.

v. 5 Neemia cere concediu pentru a se putea duce la Ierusalim să reconstruiască zidurile.

v. 6 Împărăteasa îl susține pe Neemia și împăratul îi răspunde aprobator la cererea sa.

v. 7-9 Neemia înaintează altă cerere referitoare la ajutor material și protecție, în calitate de oficial al curții, pe drumul spre Ierusalim. O gardă de onoare din partea împăratului îl însoțește pe Neemia.

v. 10 Cei trei dușmani de seamă ai lui Israel au fost întristați când au auzit că Neemia vine în ajutorul poporului său.

v. 11-16 Neemia vine la Ierusalim, inspectează în secret lucrările și face o evaluare a extinderii construcției.

v. 17, 18 Neemia îi adună pe toți conducătorii lui Israel și le face cunoscut planul său pentru reconstruirea zidurilor și a porților Ierusalimului. Poporul este încurajat să înceapă lucrul.

v. 19 Cei trei dușmani folosesc mai întâi arma ridicolului pentru a descuraja poporul în încercarea de punere pe roate a acestui proiect herculean de reconstruire a zidurilor și a porților.

v. 20 Răspunsul lui Neemia este scurt. El va privi la Dumnezeu, nu la oameni.

Capitolul 3 – Începe reconstruirea zidurilor și a porților. Acest capitol este încărcat de mari lecții spirituale.

Capitolele 4-5 – Răspunsul lui Neemia față de împotriviri și piedici.

v. 1-3 Pe măsură ce lucrarea înaintează, dușmanul continuă să folosească arma ridicolului. Ei își bat joc de zelul oamenilor și râd de realizarea lor, spunând că până și o vulpe agilă ar putea să dărâme zidul construit de el.

v. 4-6 Neemia le ignoră sarcasmul și se roagă lui Dumnezeu, continuând să construiască.

v. 7-9 Când dușmanii văd că zidul se înalță în ciuda ridiculizării și a bătăii lor de joc, ei se umplu de mânie și decid să distrugă zidul. Neemia continuă să se roage și să construiască.

v. 10 Opoziția vine apoi chiar din propriile rânduri – descurajarea în fața unei lucrări uriașe, precum și teama de amenințarea că dușmanii vor venit asupra lor cu un atac surpriză. Neemia îi înarmează pe lucrători.

v. 17 Ei lucrează cu o mână și în mâna cealaltă țin arma.

v. 23 Neemia adaugă o notă de umor spunând că oamenii lui nici măcar nu și-au scos hainele în timpul acestor experiențe dificile – în afară de cazul în care se duceau să facă baie!

Capitolul 5 – Opoziția din propriile rânduri, din nou.

v. 1-5 Unii din frații lor profită de pe urma muncii grele a celorlalți și “îi ajută” stabilind ipoteci cu dobânzi foarte mari, cumpărându-i astfel ca robi pe fiii și fiicele lor. Această manifestare de lăcomie este la fel ca închinarea la idoli care i-a trimis în captivitate.

v. 6-11 Neemia este foarte supărat când i se aduce la cunoștință acest lucru. El îi obligă pe acești frați lacomi să dea înapoi ce luaseră în felul acesta.

v. 12 Frații fac un legământ prin care se angajează să dea înapoi ce au luat.

v. 13 Neemia amenință că se va purta cu ei cu mare asprime, dacă nu se vor ține de cuvânt.

v. 14-19 Fiind în concediu din slujba sa de paharnic la curtea împăratului Artaxerxe, Neemia a refuzat să primească salariul pe care îl primea înainte guvernatorul Israelului. Acest salariu provenea din taxele pe care le plătea poporul. Exemplul lui ar fi trebuit să-i inspire și pe frații lui lacomi.

Capitolul 6 – În ciuda opoziției înverșunate, zidul este terminat.

v. 1-3 Dușmanii (Sanbalat, Tobia, Gheșem) aud că zidul este terminat, dar Neemia recunoaște cu sinceritate că relatarea este un pic exagerată (porțile nu sunt ridicate încă).

Dușmanii își schimbă tactica. Dacă nu au putut opri lucrarea, adoptă altă poziție. Acum ei îi propun lui Neemia să se întâlnească și să ajungă la o înțelegere. Totuși, intenția lor nu avea deloc în vedere binele lui Neemia. Aceasta este abordarea lui Satan care spune: “Dacă nu poți să-i învingi, aliază-te cu ei.” Aceasta este mișcarea ecumenică de azi. Neemia refuză propunerea.

v. 4 Dușmanul l-a abordat pe Neemia de 4 ori și el refuză de fiecare dată să se întâlnească cu ei.

v. 5-7 La cea de-a cincea invitație, ei adaugă o presiune subtilă pentru a-l forța pe Neemia să se întâlnească cu ei. Ei pun în circulație o știre falsă conform căreia el încearcă să se răzvrătească împotriva Persiei și să formeze un stat separat. Gașmu răspândește acest zvon.

v. 8 Politicos, Neemia îi spune lui Sanbalat că minte.

v. 9-14 Apoi dușmanul tocmește falși profeți pentru a aduce frica în rândurile poporului și în inima lui Neemia.

v. 15-19 Fără sunete de trâmbiță și fanfare, fără o ceremonie impresionantă și fără să taie nimeni vreo panglică, zidul este terminat. Relatarea este concisă: “Zidul a fost isprăvit în a douăzeci și cincea zi a lunii Elul, în cincizeci și două de zile.”

Dușmanii continuă să i se opună făcând să circule scrisori către căpeteniile din Iuda, având în vedere că Tobia se căsătorise cu fiica unuia din ei.

Capitolul 7

v. 1-4 După terminarea zidului, Neemia le dă Ierusalimul în grijă lui Hanani și Hanania. El le dă instrucțiuni să țină închise porțile între anumite ore pentru ca dușmanii să nu poată intra în cetate. “Vegherea continuă este prețul libertății creștine.”

v. 5-73 Aceasta este o repetare a genealogiei din capitolul 2 al cărții Ezra. Chiar dacă nouă nu ni se pare necesar, această genealogie este repetată pentru Dumnezeu și El ne îndeamnă s-o citim. “Pomenirea celui neprihănit ține în veci” (Ps. 112:6). Dumnezeu nu îi uită niciodată pe cei credincioși. Acest capitol provine din cartea veșniciei.

II. TREZIRE SPIRITUALĂ ȘI REFORMĂ – Capitolele 8-13

Capitolul 8 – Ezra conduce poporul în citirea Cuvântului lui Dumnezeu, un lucru esențial pentru trezirea spirituală.

v. 1-6 Ezra stătea pe un scaun de lemn înaintea porții apelor. (Cuvântul lui Dumnezeu este apa spirituală.) Ezra citește din Legea lui Moise de dimineață până la amiază.

v. 7-8 Ezra citește un fragment și apoi leviții, care sunt împrăștiați în mulțime, explică fragmentul respectiv pentru popor. (N.B. Metoda aceasta este și astăzi metoda lui Dumnezeu. Cuvântul trebuie citit și apoi explicat pentru ca oamenii să-l înțeleagă.)

v. 9-12 Mulți oameni sunt copleșiți de emoție pentru că nu mai auziseră niciodată Cuvântul lui Dumnezeu. Ei plâng. Neemia spune poporului să nu mai plângă, ci, mai degrabă, să se bucure. Aici este sursa tăriei creștine, “căci bucuria Domnului este tăria voastră”. Vezi și Filipeni 4:13.

v. 13 Ezra îi învață pe leviți (care erau pe post de învățători) semnificația cuvintelor Legii.

v. 14-18 Este ținută sărbătoarea corturilor.

Capitolul 9 – Rugăciune și trezire

v. 1-3 Componentele și ordinea lor în procesul de trezire spirituală sunt importante. Citirea Cuvântului lui Dumnezeu, studierea și înțelegerea lui, sunt lucruri esențiale. Postul, îmbrăcarea în sac și cenușă descoperă atitudinea inimii și sinceritatea acestor oameni. Urmează mărturisirea și închinarea.

v. 4-38 Aceasta este o rugăciune de mărturisire extraordinară – lauda și adorarea Dumnezeului Creator (v. 5, 6); laudă și adorare datorită intervenției providențiale în viața poporului Israel; rememorarea istoriei lor. (Ștefan a redat aceeași istorie, dar rezultatul a fost o crimă, nu o trezire spirituală; totul a dus la condamnarea sa la moarte, nu la mărturisirea păcatelor din partea celor care îl ascultau.) Fiți atenți la mărturisirea păcatelor (v. 34-38).

Capitolul 10 – Poporul face și semnează un legământ prin care se angajează să-I slujească lui Dumnezeu.

Capitolul 11 – Conducătorii trag la sorți să vadă cine va locui în Ierusalim și cine va locui în altă parte, în țară.

Capitolul 12

v. 1-42 Numărătoarea preoților și leviților care s-au întors cu Zorobabel.

v. 43-47 Revenirea la jertfe și la închinarea la Templu. (Remarcați bucuria poporului.)

Capitolul 13 – Neemia, care se întorsese în Persia, vine din nou la Ierusalim și instituie câteva reforme.

v. 1-5 Citirea Legii duce la separare.

v. 6-9 Neemia se întoarce la Ierusalim. El îl scoate pe Tobia din locuința care îi fusese dată în Templu.

v. 10-14 Leviții nu fuseseră plătiți. Neemia îi obligă pe conducători să se îngrijească de plata leviților.

v. 15-22 Sabatul este respectat. Oamenii din Tir aduc pește pentru a-l vinde în Ierusalim în ziua de Sabat. Neemia îi obligă să plece și poruncește ca porțile Ierusalimului să fie închise în ziua de Sabat.

v. 22-31 Continuă să se practice căsătoria cu fiicele popoarelor păgâne. Neemia folosește măsuri extreme (v. 25) pentru a-i forța să nu se mai căsătorească cu femei străine.

Observați smerenia și devotamentul lui Neemia manifestate în dorința sa de a fi pe placul lui Dumnezeu și de a-I sluji (v. 14, 31).